

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 78

гр. Перник, 29.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИН К. БАТАЛСКИ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221700600129 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 327 и сл. НПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба и допълнителни изложения към нея, депозирана от В. ИВ. М., с адрес: гр. София, ж.к. „Х.“, бл. 32, вх. Б, ап. 28, чрез процесуалния му представител адв. А.П. – САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Д.Г.“ № 29, ет. 2 против Присъда № 6 от 16.02.2022г., постановена по НОХД № 20211720201208 по описа на Районен съд – гр. Перник, II наказателен състав, с която подсъдимия В. ИВ. М. е признат за виновен в това, че на 03.04.2021г. в общ.Перник, по ПП I-1 /Е-79/, км. 285+400 е управлявал МПС-товарен автомобил, марка „Мерцедес“ модел „313 ЦДИ“ с рег.№ СА 8047 ММ, след употреба на наркотични вещества - „метамфетамин“, установено по надлежния ред с техническо средство - Дрегер „Дръг Тест 5000“ с фабричен номер ARME-0029, като на осн. 343в, ал. 3 от НК, вр. чл. чл.54 от НК е осъден на наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от 1 /една/ година и на наказание „ГЛОБА“ в размер на 500лв./петстотин лева/. На основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3/три/ години, считано от датата на влизане в сила на присъдата. Със същата присъда, на основание чл.343г, вр.чл.343б, ал.3, вр. чл.37 ал.1, т.7 от НК, подсъдимия В. ИВ. М. е лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 /една/ година, като на основание чл.59 ал.4 от НК е приспаднало времето, през което за същото деяние подсъдимия е бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право, считано от 03.04.2021г.

Във въззивната жалба и допълненията към нея се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Според жалбоподателя и подсъдим В.М. първоинстанционния съд не е обсъдил съществения разминавания между свидетелските показания и събраните доказателства и доказателствени средства, и не е изключил от доказателствените материали протоколи със съществени пропуски в съдържанието, неотговарящи на изискванията на НПК, при

съставянето на които са допуснати неотстраними нарушения на процесуалните права на подсъдимия. Счита, че в хода на наказателното производство не е установено кой е полицейския служител, който е работил с техническото средство за изследване на наличието на наркотични вещества „Дрегер Дръг Тест 5000“, като в тази насока намира за неподкрепен от доказателствата по делото извода на съда, че „...предвид спецификата на служебните им задължения е житейски обяснимо да нямат възможност да възпроизведат ясен спомен по отношение на това кой от тях лично е предоставил теста на подсъдимия“. Поради това счита, че присъдата почива на предположението, че теста е извършен коректно, което е недопустимо в наказателния процес. Посочва, че от съда не е обсъдено възражението, че приложената разпечатка съдържа текстове и изрази на английски език, като при приобщаването им към доказателствената съвкупност не е спазено изискването на чл. 134 от НПК. В тази връзка намира, че по делото не е установено как подсъдимият е бил уведомен за резултатите от направеното изследване и до каква степен е имал възможност да разбере показанията на техническото средство, както и тяхното значение. На следващо място намира, че е налице съществено разминаване между времето, записано в разпечатката от техническото средство и това, описано в протокола за това изследване, както в това, съдържащо се в събраните гласни доказателства.

Във въззивната жалба се съдържа оплакване и досежно спазването на процесуалните права на подсъдимия. Сочи се, че от момента на задържането на подсъдимия е следвало да му бъдат разяснени всички негови права, включително и правото му на защитник. Жалбоподателя се позовава на чл. 5 параграф 2 от ЕКЗПЧОС, който предвижда, че „На всяко арестувано лице трябва незабавно да бъдат съобщени на разбираем за него език основанията за арестуването му и всички обвинения, които му се предявяват“, което в настоящия случай не е било сторено. Акцентира се и на твърдението на подсъдимия, че изпитва страх от игли, което, в синхрон с горното оплакване, е довело до невъзможността на подсъдимия да вземе правилно решение относно това дали да даде кръвна проба или не. Допълва се, че на подсъдимия не са били разяснени всички рискове от настъпването на нежелани усложнения, тяхното естество и пр.

На следващо място се сочи, че съдът неправилно не е приел, че досъдебното производство е образувано като бързо такова, с първото действие по разследването. Жалбоподателя счита, че от всички цитирани в жалбата доказателства е видно, че бързото производство е образувано именно на 03.04.2021г., в хипотезата на образуване със съставянето на акта за първото действие по разследването, от което се установяват две неотстраними съществени нарушения на процесуалните права, които са ограничили правото на защита на подсъдимия. Първото от тях е, че подсъдимият е следвало да се счита за обвиняем от момента на съставянето на акта за първото действие по разследването срещу него. На второ място, при условие, че наказателното производство е образувано със съставянето на протокола за първото действие по разследването като бързо производство, съгласно чл. 212 ал. 3 НПК разследващият орган, извършил действие по чл. 212 ал. 2 е бил длъжен да уведоми прокурора незабавно, но не по-късно от 24 часа. В настоящия случай, обаче, РП – Перник е била уведомена едва на 05.04.2021г. за образуването на 03.04.2021г. бързо производство, т.е. повече от 24 часа след неговото образуване.

На последно място се обръща внимание, че в атакуваната присъда цифрово е изписан погрешно текста на престъплението като „чл. 343в“ вместо „чл. 343б“ от НК. Обръща внимание и на това, че с присъдата съдът е пропуснал да се произнесе по взетата мярка за неотклонение в съдебното производство, съгласно чл. 309 ал. 1 от НПК, която видно от писмо с вх. № 5615 от 22.03.2022г. по описа на РС – Перник, постъпило от СДВР, 06 РУ, е „Подписка“.

С въззивната жалба не са направени доказателствени искания. Представя се писмено доказателство – информация за пациента при извършване на лабораторно изследване в МДЛ „ЦибаЛаб“ ЕООД.

Районна прокуратура – Перник, в предоставения ѝ срок, не е взела становище по въззивната жалба.

Съдът, като прецени изложените в жалбата доводи, материалите по делото и разпоредбата на чл. 327 НПК, намира следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол, подадена е от легитимирано за това лице и в законоустановения срок.

Атакуваната присъда е от категорията актове, които подлежат на проверка по реда на глава XXI НПК.

По отношение на представеното с въззивната жалба писмено доказателство - информация за пациента при извършване на лабораторно изследване в МДЛ „ЦибаЛаб“ ЕООД, съдът намира, че следва да се произнесе в открито съдебно заседание.

Не се налага разпит на подсъдимия, свидетели и вещи лица.

По изложените съображения и на основание чл. 327 НПК, Окръжен съд – гр. Перник, II въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА ВНОХД № 129 / 2022 г. по описа на ПОС за разглеждане на делото в открито съдебно заседание на **08.06.2022**г. от **10:00** часа, за която дата и час да се призват страните: Окръжна прокуратура – Перник, подсъдимия и неговия защитник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____